

АНАЛІЗ ТЕОРЕТИЧНИХ ТА ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТІВ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ІНВЕСТИЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ГІРНИЧОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Вілянський А.В., НГУ, м. Дніпропетровськ, Україна

Якщо за об'ємом видобутку енергоресурсів Україна в даний час близька до світового, то за структурою їх використання для виробництва електроенергії країна має істотну розбіжність із загальносвітовими тенденціями через невиправдано високу частку використання газу для цих цілей. Зниження частки вугілля в паливно-енергетичному балансі в першу чергу пов'язано з неконкурентоспроможністю вугілля в порівнянні з природним газом і нафтою. Високі ціни на вугілля в Україні пов'язані з високими тарифами на залізничний транспорт, недостатнім рівнем державних дотацій у вугільну промисловість і великими втратами його видобутку через недовикористання виробничих потужностей (67%) і високого відсотка зносу основних фондів (60%).

Встановлено, що у вугільній галузі тривають трансформаційні процеси, які супроводжуються частими змінами статусу центрального органу управління та перерозподілом власності. Висока плинність керівних кадрів, невизначеність програми приватизації свідчать про відсутність стратегічного бачення місця та перспектив вугільної галузі в енергетичному секторі та в економіці країни загалом. Поруч з вимогами міжнародної економічної трансформації це потребує впровадження сучасних методів управління підприємствами, основою яких є стратегічний розвиток, і до яких у тому числі відноситься, й бюджетування.

Як показує досвід закордонних підприємств ефективність впровадження бюджетування може підвищуватись за рахунок наступних чинників:

- зведення в єдиний баланс безлічі фінансових потоків, пов'язаних із формуванням доходів і витрат;
- закріплення бюджетів за підрозділами, у зв'язку з чим переноситься значна частина відповідальності за рівень витрат, у тому числі заробітної плати працівників, з керівника суб'єкта господарювання на керівників цих підрозділів;
- реалізації принципу матеріальної зацікавленості всього персоналу в результатах роботи як свого підрозділу, так і підприємства у цілому;
- реалізації усіх функцій управління фінансами підприємства, а саме планування, організації, мотивації, обліку, аналізу і регулювання;
- орієнтації фінансової політики підприємства на вирішення конкретних проблем;
- комплексного планування виробництва продукції, матеріально-технічного та кадрового забезпечення.

Визначено, що фінанси підприємств незалежно від форми власності (державні, муніципальні, акціонерні, партнерства, орендні й ін.) складають основу фінансів держави і від них залежить загальний фінансовий стан країни.

У міру роздержавлення, переходу на ринкові методи роботи і самофінансування бюджети підприємств та організацій, юридичних осіб стають щодаля незалежнішими від державного бюджету, однак ця незалежність не поширюється на деякі форми взаємодії бюджетів: податкові вилучення з бюджетів підприємств, організацій, підприємців до державного, територіального бюджетів; зворотні грошові потоки у вигляді цільових капіталовкладень, субсидій, субвенцій, що прямують підприємствам та організаціям з державного і місцевих бюджетів. Тому одним із найбільш значущих елементів бюджетування стає бізнес-прогноз, на підставі якого стратегія підприємства вивіряється на відповідність державної стратегії розвитку галузі, до якої належить підприємство за урахуванням макроекономічних чинників її реалізації.